MAGICKÉLISTY

Časopis ZŠ s RJV Magic Hill

Léto – podzim 2026

Dialog má mnoho tváří...

MagicHill

www.magic-hill.cz

Obsah

Historie časopisu....3

Svět literatury....4

VIP host....6

This issue....7

Art....8

První stupeň....10

Kvíz....11

Setkání generací....12

Školní parlament....14

Fejeton....15

Volitelné předměty....16

Luštěniny na prázdniny....20

Co je to dialog?

Zdánlivě snadná otázka – a na ni stejně snadná odpověď. Dva lidé mluví. Jeden něco řekne, druhý odpoví. A přesto je to někdy překvapivě složité. Mluvit totiž umíme všichni. Ale opravdu naslouchat? To už je jiná disciplína.

Každý den vedeme desítky rozhovorů. Ptáme se, odpovídáme, vysvětlujeme, přesvědčujeme, hádáme se. Posíláme zprávy, komentujeme, reagujeme. Jenže někdy si při tom každý z nás vede spíš svůj vlastní monolog. Čekáme, až ten druhý domluví, abychom mohli říct, co si myslíme my.

Právě proto jsme si jako téma těchto Magických listů vybrali **dialog**. Schopnost mluvit s druhými – a hlavně je skutečně slyšet – je v současné době možná důležitější než kdy dřív. Dialog neznamená, že musíme mít stejný názor. Znamená, že jsme ochotni připustit, že ten druhý má právo na ten svůj.

A tak jsme si v tomto čísle hlavně povídali, ale i kreslili, fotili, luštili a vůbec tvořili. Každý trochu jinak a po svém. Věříme však, že výsledek bude promlouvat ke všem bez rozdílu.

Přejeme Vám příjemné čtení!

Historie časopisu

Milé čtenářky a čtenáři,

pojďme se společně podívat na cestu Magických listů a připomenout si, co všechno se za dobu jejich existence změnilo.

První Magické listy začali vydávat naši žáci spolu s tehdejší třídní paní učitelkou už v roce 2010. Vznikaly přímo ve škole, tiskly se na běžný papír, sešívaly kancelářskými sponkami a přinášely zprávy, obrázky a zajímavosti ze života školy. Postupně se z jednoduchého školního časopisu stal profesionálněji vypadající magazín. V roce 2012 vyšlo první číslo v novém grafickém kabátě. Na jeho podobě se podílel i profesionální výtvarník – a bylo to opravdu znát.

Za téměř 15 let se toho událo opravdu hodně. Původně černobílý časopis začal vycházet barevně, získali jsme několik ocenění v soutěžích školních časopisů a vystřídalo se několik redakčních týmů. Věřili byste, že z některých tehdejších redaktorů jsou dnes maturanti nebo už i vysokoškoláci?

Celkem jsme vydali 20 čísel, včetně několika speciálních vydání. Připomněli jsme si například otevření nové školní budovy v roce 2016, 100 let Československa v říjnu 2018, 30. výročí listopadu 1989 ve speciálním sametovém vydání v roce 2019, dobu covidové pandemie v roce 2020 anebo téma první wellbeingové dny ve škole v roce 2022.

Nejen speciální čísla, ale i všechna ostatní přinášela pohled do života školy a jejích žáků. Jejich stránky se plnily školními akcemi, sportovními i studijními úspěchy, příběhy, zážitky, rozhovory i různými nápady a kvízy. Dnes tak máme jedinečný archiv, který zachycuje historii naší školy. A příběh školy pokračuje dál. Jen se proměňuje, stejně jako svět kolem nás.

Když Magické listy v roce 2010 vznikaly, mnozí z vás ještě nebyli na světě. Možná si proto ani neumíte představit, jak odlišný tehdy svět byl. Chytrý telefon měl přibližně každý pátý Čech. I ty nejlepší přístroje byly ve srovnání s dnešními mnohem pomalejší. Sociální sítě byly teprve na začátku. Neexistoval TikTok, Instagram byl malou začínající sítí a Facebook sloužil hlavně ke sdílení fotografií, zpráv a komentářů mezi přáteli.

Nejen rychlost, s jakou se dnes šíří informace, ale i cesty, kudy se k nám dostávají, se mění. To nás přimělo zamyslet se nad tím, jak by mělo školní zpravodajství nebo školní časopis vypadat v moderním světě. Chceme i nadále přinášet zajímavý pohled na život naší školy.

O tom, co se ve škole děje, dnes informujeme mnohem rychleji prostřednictvím školního webu nebo Facebooku, Instagramu a TikToku. Zároveň jsme na druhém stupni zavedli volitelný předmět Média a žurnalistika. Právě zde chceme společně se žáky hledat nové cesty, jak vyprávět příběhy naší školy. Debatujeme o mnoha možnostech – od newsletteru přes žákovské zprávy až po podcast.

Budeme rádi, pokud nám v této anketě sdělíte, co byste místo Magických listů uvítali. Napište nám, co se vám na nich líbilo, co bychom měli zachovat a co případně zlepšit.

Tímto číslem se tedy s vámi loučí Magické listy ve své dosavadní podobě. Dejte nám nyní prosím čas a držte nám palce.

Za všechny minulé redakční rady Martina Olivová

P. S. Všechna minulá vydání Magických listů najdete na webu školy v sekci Život v Magic Hill.

Svět literatury

Příběh, který se… nestal?

Fiktivní rozhovor Franze Kafky a Jaroslava Haška

Saša V., Jan O., žáci bývalé 9. třídy

Je chladný podzim roku 1911 a v hospodě U Tří pštrosů na Malé Straně osaměle sedí mladý muž. Ve světle lampy si zapisuje poznámky do sešitu. Ten muž se jmenuje Franz Kafka, pochází z rodiny židovských obchodníků a snaží se najít své místo nejen ve společnosti, ale i v literatuře.
Kafka právě píše jednu ze svých experimentálních povídek, když náhle zahlédne ve dveřích povědomou postavu. Nemůže uvěřit vlastním očím – je to Jaroslav Hašek, legendární spisovatel známý svými humoristickými a satirickými povídkami, které pravidelně vycházejí v časopisech. Kafka se po krátkém váhání rozhodne přisednout si k Haškovu stolu. Mezitím Hašek s pobaveným výrazem popíjí pivo, což je předzvěst jeho budoucího alkoholismu.

Kafka: „Dobrý den, obdivuji vaše povídky. Často mě rozptýlí od všeho špatného. To mi aspoň na chvíli dovolí uniknout do vlastního světa iluzí, pane Hašku.“

Hašek *(usměje se)*: „To se hezky poslouchá, ale říkejte mi prosím Jardo. Aspoň si na chvilku oddychnu od té práce a všech těch povinností.“

Kafka: „Omlouvám se, Jardo. Fascinuje mě váš talent k lehkosti psaní. Já sám jsem teprve začínající spisovatel a každé dílo, které napíšu, mi připadá nedokonalé. Miluji knihy i psaní, ale často mám pocit, že si sám stojím v cestě. Myslíte, že byste mi mohl poradit?“

> „Neztrácej čas hledáním překážky, možná že žádná není.”

Hašek: „Psaní není žádná legrace, přestože to tak někdy vypadá, protože dokáže i pěkně potrápit. Hlavní je ale nepřestávat. Spousta talentovaných lidí skončila jen proto, že to vzdali. Ale jak se říká, bez práce nejsou koláče. Jen ti, kteří nepřestanou, se nakonec prosadí.“

Kafka *(zamyšleně sklopí oči k sešitu):* „Přesto mi nejde do hlavy, jak můžete mít přes všechnu tu práci pořád úsměv na tváři.“

Hašek: „Protože jinak by se tenhle svět nedal vydržet. Smích je kořením života. Když se člověk dokáže zasmát absurditám kolem sebe, mají nad ním menší moc.“

Kafka: „Mně ale svět často připadá spíš děsivý než směšný. Úřady, zákony, příkazy… člověk má pocit, že je neustále souzen, aniž by věděl proč.“

Hašek: „To znám. Jen každý s tím bojujeme po svém. Vy to popíšete vážně a do hloubky, já si z toho dělám legraci. Kdo se bojí, nesmí do lesa a ten náš les je pěkně temný.“

Hospoda se postupně zaplňuje a zvenku se ozývá zvuk pražských ulic. Monarchie se navenek tváří pevně, ale ve společnosti je cítit napětí a nejistota.

Kafka: „Myslíte, že literatura může změnit svět?“

Hašek: „Svět možná ne, ale lidi ano. A někdy stačí, když si čtenář uvědomí, jak je všechno vlastně absurdní. Pravda je silná a vítězí, i když jí to občas trvá.“

Kafka: „Možná tedy každý bojujeme se stejným světem, jen jinými zbraněmi.“

Hašek: „Přesně tak. Vy ho pitváte, já ho zesměšňuji. A svět? Ten si pojede dál po svém.“

Oba muži dopijí své nápoje a pomalu se rozcházejí. Každý z nich odchází s tím, že jejich psaní je odpovědí na stejnou dobu, dobu plnou strachu i ironie.

> Motivating us 9th graders to read is challenging. But when we were given the task of trying to write what a conversation between two famous writers who may or may not have met might look like, it was a fun challenge for us. We had to find out a lot of information about the authors, so that the topic wasn't just the weather, but real information from their lives and work. And as it turned out during the entrance exams, a lot of it was useful to us.

VIP host

Vším jsem byl rád

Učil češtinu, řídil rockový klub, pražskou zoo dovedl mezi nejlepší na světě. Dnes se pro radost věnuje divadlu. Petr Fejk je doslova renesanční typ, a navíc skvělý vypravěč. Po přednášce v naší škole jsme využili příležitost, abychom ho vyzpovídali ještě trochu víc.

Veronika H., 8. třída, Iva H., 9. třída

Kdybyste se teď měl rozhodnout, co budete studovat, zvolil byste stejný obor?
O mém životě rozhodl profesor češtiny na střední škole. Ten byl tak výborný, že jsem studoval češtinu kvůli němu. Ale kdybych potkal třeba výborného profesora přírodopisu, tak bych možná tu cestu do zoo měl přímočařejší. Také jsem provozoval rockový klub, řídil jsem Českou národní budovu v New Yorku. Potom jsem podnikal, teď dělám přednášky a píšu knížky. V šedesáti jsem začal hrát divadlo. Základ je, že všechno, co jsem dělal, jsem dělal rád a ničeho nelituju.

A co z toho úctyhodného výčtu vás bavilo nejvíce?
Opravdu všechno. Já mám rád, když se překonávají překážky. Do zoo jsem nastoupil ve strašně těžkých dobách, abych změnil něco, čemu se nedaří. První knížku jsem napsal v 55 letech. Strašně jsem se tím trápil, ale to mě právě zajímalo, abych to překonal a vyždímal ze sebe to nejlepší.

> Nejsem v ničem super dobrý, ale chci být učitečný.

A v 60 letech jsem začal s herectvím, které mi taky vůbec nejde. A to mě právě na tom láká, ty výzvy. Vyzkoušet si toho co nejvíc. Protože když jste doktor a celý život se specializujete na doktořinu, tak potom jste výborný doktor. Jenže já jsem nikdy u ničeho nevydržel dlouho. Takže nemůžu říct, že jsem v něčem super dobrý, ale já žiju tak, abych si ten život užil a zároveň abych byl užitečný.

Jaké máte plány do budoucna?
Prostě být šťastný. Svoje velké plány jsem si odpracoval. Teď mám malé děti, takže hlavní plán je věnovat se jim a přitom dělat práci, která mě baví. Chci psát, chci přednášet, chci hrát divadlo. Dřív jsem na to neměl čas. Teď si vlastně jen plním sny.

This issue

Time to say goodbye

Dear readers,

this school year just started. I believe that everybody enjoyed the summer (and the indian summer as well!) but sadly, every good thing must come to an end and in me and my brothers' case that means our journey in Magic Hill. So much has happened and I will look back on it all forever. I've been here for a total of nine years, and they were well used and enjoyed.

I have grown in so many ways and broken down more that once, but with the help of all my amazing teachers and classmates, I always made it back up. And be sure, I haven't regretted a single minute spent here.

This school has not just taught me the basics but also much more about my own needs and talents. I have no idea what is in store for me this year and I am excited to find out but I will forever and always miss this school and every single person in it. I hope I meet all of you again after I leave and I miss you already.

I could talk about this for hours, but this brings me to what this whole magazine is about. **DIALOGUE**. If you have never heard this word than let me explain. **Dialogue is something we use everyday. It's a way of gaining information.** For example, a text bubble in or when you wake up in the morning and say good morning to your parents that is also dialogue. It is practically any way of verbal communication.

Dialogue is something we need in life. You use it without even wanting to. Honestly, I personally am not a very talkative person and don't use it as much as I should, but dialogue is more important than a lot more people realise. It's our teacher in many ways and without it I think it would be a terrible and boring life and everything would be so much harder.

In these pages you will read even more about how we use it. From how we communicate with it to how it can solve problems. There will be interviews and arts. You will see a quiz and maybe some of your or your kids work. I wish you all an amazing read.

Elizabeth A.

ART

Dialog v umění

Zpracovat téma Dialog výtvarnou formou? Možnosti uměleckého vyjádření jsou neomezené, jak dokazují práce žáků Magic Hill. Takto pojali ztvárnění **dialogu** se sebou samými.

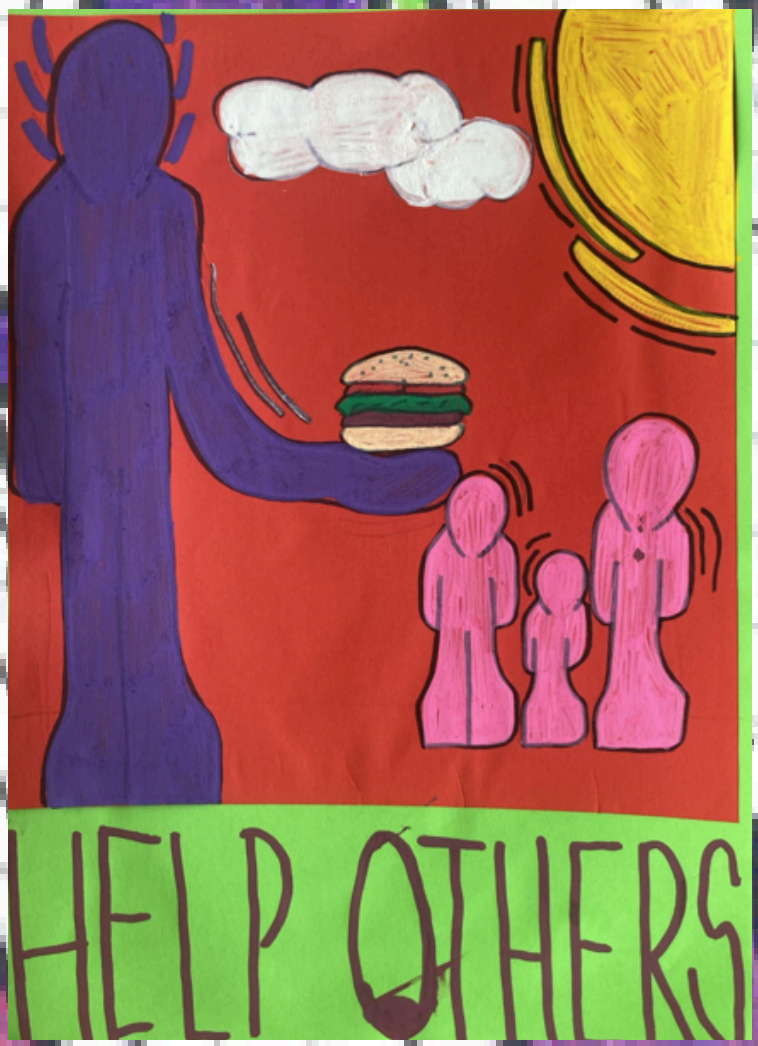

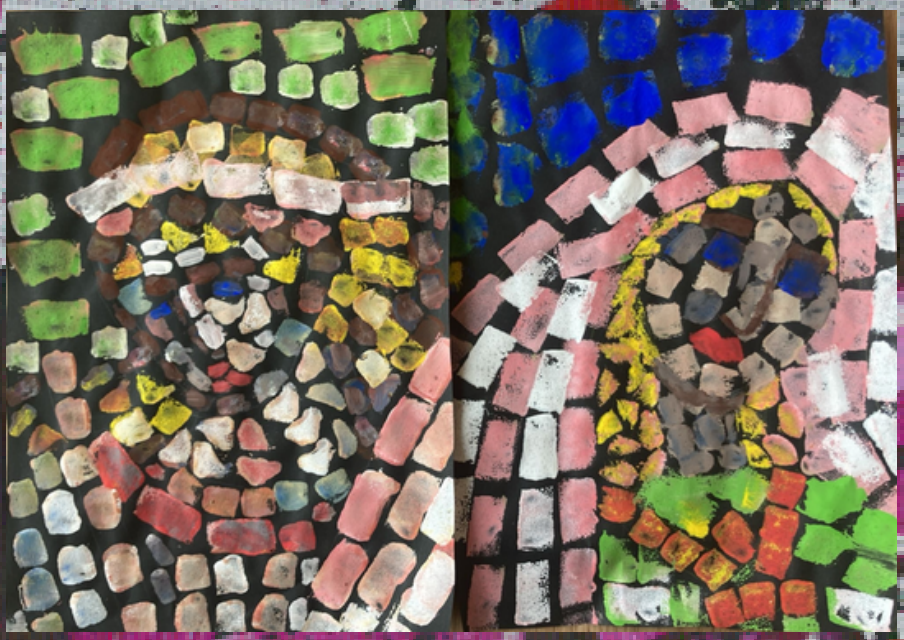

První stupeň

Co je pro nás rozhovor?

Vést dobrý rozhovor není jen tak. Své o tom vědí i žáci prvního stupně. Formou zábavné slovní hříčky zvané akrostich se zamýšleli nad tím, co všechno si pod slovem **dialog** představují.

Povídání
Inteligence
Komunikace
Slušnost
Oční kontakt
Logika

Tajnost
Dohoda
Domluva
Logika
Vysvětlování
Inteligence

Drama
Logika
Odpovídání na otázky
Slušnost
Komunikace
Inteligentní

Kvíz

Jde to i beze slov ;-)

Naši předci se domlouvali kouřovými signály nebo zvukem bubnů, který se nesl do dálek. I my si dnes často vystačíme beze slov. Zkuste uhodnout, o čem si formou emoji povídali žáci prvního stupně. Nebo se obrázky inspirujte k tvorbě vlastního **dialogu**.

Lukáš: 🏃⚽🏟️? _____

Olík: ⌚? _____

Lukáš: 1️⃣8️⃣:0️⃣7️⃣. _____

Olík: 🤷‍♂️⚽. _____

Lukáš: 🤷‍♂️🥤. _____

Olík: 👍👋. _____

Lukáš: 👋. _____

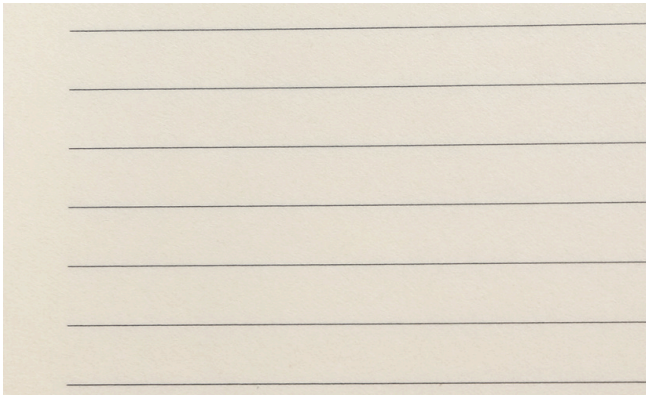

Tonda: 🤗, 🤔⏰?

Filip: 👍, 🎮♟️?

Tonda: 👍, 👉7️⃣⏰ ?

Filip: 🆗, 🎮♟️.

Tonda: 🆗, ⏩☀️.

Filip: ☺️😁.

Laura: 👋📹.

Ellen: 🤗.

Laura: 🍿🩳☝️.

Ellen: 🤤🍿.

Laura: ⌚6️⃣.

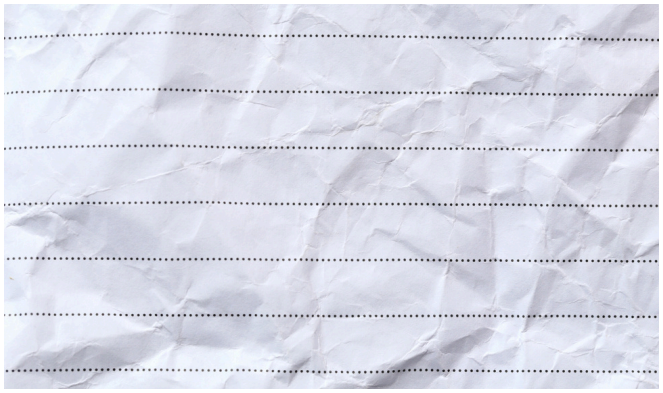

Ema: 👋, 🚶🆕🦏🐒🦁?

Anna: 👍, 😱🦭.

Ema: 😂, 👉🐼.

Anna: 👀🐎

Ema: 👉⌚3️⃣.

Anna: 👋➡️🔜☺️.

Setkání generací

Dialog bez hranic

Když jsme osmáky pro jejich literární projekt propojili se členkami Čtenářského klubu Beletrio, uvědomili si snad poprvé, že s výjimkou vlastních prarodičů si v běžném životě nepovídají s lidmi vyššího věku. Mezigenerační setkání nadchlo obě strany.

„Děti byly skvěle připravené a velmi zvídavé. Každá otázka vedla k zajímavému povídání a sdílení osobních čtenářských zážitků. Bylo vidět, že o knihách přemýšlejí, mají své oblíbené příběhy a zajímá je, jak to mají jiní. Setkání bylo příjemné, živé a obohacující pro obě strany. Děti nás překvapily svou otevřeností, my jsme jim na oplátku nabídly zkušenosti a vzpomínky, které si neseme celý život." **Hanka**

„Vedle kladného, skoro nadbytečného hodnocení, jak bylo žactvo výborně připravené, šikovné, se mi vkrádalo do hlavy přemítání o tom, jak ty jejich otázky vyburcovaly mé/naše úvahy o minulosti a o tom, co je v životě důležité, jak se co změnilo a čeho si nejvíc vážím. Vlastně mi tenhle červík v hlavě hlodá od té doby. Tak jen doufám, že jsem svým parťákům taky něco předala a že naše setkání bylo oboustranně obohacující, protože já se rozhodně obohacená cítím. Taky za to dík!" **Helena**

„Mám jen slova uznání. Antonie byla výborně připravená, její otázky nebyly povrchní. Překvapila mě také svým zájmem o dějiny, zejména o události druhé světové války. Děkuji za podnětné setkání." **Jana**

> „Dlouho jsem si s někým z jiné generace takhle nepopovídala."

„Bylo to milé, zajímavé, inspirativní dopoledne. Já jsem se s Ivou bavila jako se svou vnučkou, pouze s tím rozdílem, že vlastní vnoučata se mě takhle se zájmem nevyptávají. Našly jsme také společné zájmy. Inspirovalo mě, že celá rodina v neděli nepoužívá mobily." **Ivana**

Na další straně najdete ukázky z rozhovorů, které vznikly během setkání v centru Na Fialce. Žáci zhruba dvouhodinové povídání zaznamenávali na diktafon a získané informace poté zpracovávali formou různých slohových útvarů. Plné znění nejpovedenějších textů si můžete přečíst na webových stránkách Magic Hill a také na www.beletrio.cz.

Jak vnímáte naši generaci?
Nepatřím k těm, kdo mladé lidi kritizují. Naopak je mám moc ráda. Myslím si, že čím pozitivnější vztah k mladým lidem máme, tím pozitivnější jsou i oni. Je to trochu jako zrcadlo, je-li někde nepřátelská atmosféra, druhá strana reaguje stejně. Podle mě jsou dnešní mladí lidé skvělí a mají mnohem více možností, než jsme měli my.

Využíváte moderní technologie, například internet nebo umělou inteligenci?
Ano, docela často. Když mě něco napadne, vyhledám si to na telefonu. Někdy si také povídám s umělou inteligencí. Přijde mi zajímavé, že odpovědi bývají většinou velmi pozitivní. Nejprve ocení to, co je dobré, a potom nabídne zlepšení. Myslím si, že by se takhle měli chovat i lidé mezi sebou.

Jak myslíte že bude vypadat svět literatury a čtení v budoucnosti?
Dnes se hodně používá umělá inteligence, i na psaní, a je to na autorovi, co mu umožní. Číst se bude vždycky, protože je to zdroj informací, který je důležitý pro náš osobní rozvoj, ale nedá se předpovědět, jakým směrem se tvorba knih bude ubírat.

Jak byste popsala své čtenářské návyky?
Čtu velmi často, prakticky každý den. Ráno u snídaně, odpoledne i večer. Denně strávím nad knihou jednu až dvě hodiny. Pravidelně navštěvuji knihovnu, zhruba jednou týdně si půjčuji dvě až tři knihy. Myslím si, lidé čtou dnes méně než dříve, ale rozumím tomu. Doba se změnila, každá generace je jiná a má trochu jiné zájmy.

Pamatujete si nějakou knihu, která vás hodně ovlivnila?
Ano. Když mi bylo kolem patnácti, četla jsem knihu Jak chutná moc od Ladislava Mňačka. Velmi mě zasáhla. Je to příběh člověka, který byl původně normální, velmi slušný, ale když se dostal k moci, úplně se změnil. Tenkrát mě to hodně ovlivnilo. Ostatně dodnes si myslím, že moc dokáže člověka hodně změnit.

Školní parlament

Naslouchámе, spojujeme, pomáháme

Školní parlament jako prostor pro **dialog** – mezi žáky navzájem, mezi žáky a vedením školy, ale také mezi školou a širší veřejností. Tak jej vnímá jeho nová vedoucí Tereza Richterová.

Jak by měl vypadat moderní školní parlament?

Je to prostor, kam mohou žáci přicházet s vlastními nápady a iniciativami. Tím se učí, že jejich hlas má ve škole své místo. Parlament by neměl být jen „organizátorem akcí“. Jeho smyslem je dát žákům možnost aktivně se podílet na životě školy, učit se spolupracovat, naslouchat různým názorům, hledat společná řešení a přebírat odpovědnost za věci, které sami navrhnou. Právě v tom vidím velký význam dialogu – nejde jen o to něco říct, ale také umět naslouchat a hledat cestu, která dává smysl všem stranám.

Jak to bude vypadat v praxi?

Mým cílem je zachovat to, co už dobře funguje, a zároveň parlament více otevřít samotným žákům. Chtěla bych, aby přicházeli s vlastními nápady a měli možnost je skutečně realizovat. Parlament tak může být místem, kde se z nápadu postupně stane konkrétní projekt.

> *Jsem v parlamentu už pátým rokem, protože mě baví pomáhat, dělat věci, které mají smysl a přinášejí změnu.* ***Iva***

Vždy jsem se ráda účastnila školních akcí a lákala mě příležitost být na nich nejen účastníkem, ale také je pomáhat vymýšlet a realizovat a přinášet radost ostatním. ***Verča***

Zároveň bych ráda propojovala školní život s děním mimo školu. Charitativní nebo komunitní akce jsou skvělou příležitostí, jak dětem ukázat, že jejich aktivita může mít dopad i na lidi kolem nich. A právě zde se znovu vrací téma **dialogu** – mezi generacemi, mezi školou a rodinami, mezi školou a veřejností, ale také mezi různými názory a pohledy samotných žáků.

Důležité je, abychom byli skutečně slyšet a aby se na nás mohli obracet i ostatní. Parlament pro mě není jen o akcích. Jde především o komunikaci, spolupráci, odpovědnost. Děti tak postupně získají zkušenost, že mohou ovlivňovat prostředí, ve kterém tráví velkou část svého života.

Fejeton

Před bouří a po ní

Jak se cítí deváťák před dosud největší zkouškou svého života – přijímačkami na střední školu? A co prožívá po ní? To napoví tento vnitřní **dialog**…

Max L., žák bývalé 9. třídy

Max „před přijímačkami“: Ty kráso, já se snad neudržím na nohách. Proč mám pocit, že mi v hlavě zbyla jen prázdná tabule? Měl jsem se včera víc soustředit na ty rozbory a míň času strávit dumáním o tom, co se stane, když to nedám.

Max „po přijímačkách“: *(vychází ze dveří, protahuje se):* Hele, zhluboka se nadechni. Už je po všem. A víš, co ti řeknu? Všechno to tvoje včerejší plašení bylo k ničemu. Celý večer jsi byl mimo, protože jsi řešil katastrofické scénáře, přitom nakonec v tom testu nebyla ani polovina těch šíleností, co jsi čekal.

Max „před“: To se ti teď kecá. Ale já tam teď musím jít a nezmatkovat. Co když se mi úplně zablokuje mozek a nebudu vědět ani, jak se jmenuju?

Max „po“: Tak přesně to se mi málem stalo u třetího příkladu. A víš proč? Protože když do sebe ráno natlačíš jenom kafe, žaludek máš stažený jako uzel. Kdyby ses radši pořádně vyspal a ráno se v klidu najedl, šlo by ti to od ruky. Ten stres ti nepřidal ani jeden bod, spíš tě nutil dělat chyby z nepozornosti.

Max„před“: Takže jsem tam nasekal blbosti?

Max „po“: Pár zbytečných chyb tam asi bude, ale nic, co by tě zabilo. Nejdůležitější bylo číst si pořádně zadání. Pamatuješ, jak jsi vždycky zbrklý, takže třeba snadno přehlédneš „ne“ v otázce? Dneska jsi to málem udělal zase, ale naštěstí ses stihl uklidnit a opravit to.

Max „před“: Takže myslíš, že to nakonec dopadlo dobře?

Max „po“: Dopadlo to tak, jak mělo. Ale hlavní lekce pro příště je jasná: stresovat se dopředu je jako běžet maraton s batohem cihel. Kdybys byl více klidný, ty správné odpovědi by ti naskakovaly samy, místo abys je musel v té panice lovit. Prostě jsi mohl víc věřit tomu, co už v té hlavě dávno máš.

Max „před“: Máš pravdu. Příště na to zkusím jít víc s chladnou hlavou.

Max „po“: Přesně tak. Teď už to nech plavat. Hoď tužku do tašky a jdeme na čerstvý vzduch. Zasloužíš si vypnout a na žádný test pár hodin nemyslet.

Volitelný předmět

Umět se ptát a naslouchat

Kolik informací se k nám každý den dostane? A kolika z nich můžeme opravdu věřit? Zprávy, sociální sítě, videa, reklamy, podcasty, nápisy na billboardech… Umět se v dnešním světě přeplněném podněty orientovat je čím dál těžší – a čím dál důležitější. Právě proto jsme na druhém stupni otevřeli nový volitelný předmět Média a žurnalistika.

Není to jen povídání o médiích. Žáci si vyzkoušejí práci skutečné redakce – budou psát články, připravovat rozhovory a reportáže, fotit, natáčet, tvořit podcasty, blogy nebo grafiku. Vyzkoušejí si různé role od redaktora a korektora přes fotografa či grafika až po moderátora. Své výstupy budou sdílet se skutečným publikem.

Ne všechno, co čteme, je pravda

Důležitou součástí předmětu je kritické myšlení a mediální gramotnost. Žáci se naučí vyhledávat a porovnávat informace z různých zdrojů, ověřovat jejich důvěryhodnost, rozlišovat fakta od názorů a rozpoznávat manipulaci, clickbait nebo argumentační fauly. Zjistí také, jak může jediná změna slova či titulku ovlivnit vyznění celého sdělení.

V době, kdy se informace šíří rychlostí několika kliknutí a jejich tvorbu stále více ovlivňují i nové technologie, je schopnost zastavit se, ptát se a ověřovat jednou ze stěžejních dovedností pro život. Kriticky myslet neznamená všemu nevěřit. Znamená to umět hledat důkazy, vnímat různé úhly pohledu a svůj názor o ně opřít. Protože když se stejná informace objeví alespoň na třech různých webových stránkách, můžeme si být podle takzvaného Turingova testu jistí, že je pravdivá.

A možná právě tady začíná dialog

Dobrá žurnalistika nikdy neznamenala jen o něčem hezky psát nebo hovořit. Spočívá hlavně v tom, umět naslouchat, klást otázky a nechat zaznít různé pohledy. Proto bude respektující **dialog** přirozenou součástí práce v naší redakci.

Ve světě plném hlasů nestačí umět dobře mluvit. Potřebujeme také umět dobře si navzájem nasouchat. A právě to chceme v novém předmětu Média a žurnalistika společně trénovat.

> Mimochodem, tento text napsala umělá inteligence. Poznali byste to? A podle čeho? Odpověď najdete zde:

Turingův test vůbec neslouží k ověřování pravdivosti informací. Alan Turing ho navrhl jako způsob, jak zkoumat, zda dokáže počítač v rozhovoru působit tak přesvědčivě jako člověk, že ho od něj nedokážeme rozeznat. A ani výsledky stejné informace na třech různých webech není důkazem její pravdivosti – všechny tři mohou například přebírat stejný chybný zdroj.

Volitelný předmět

Den, který změnil (můj) svět

Text je prvním výstupem předmětu Média a žurnalistika.

Šok, zděšení, nevíra, vědomí, že nic už nebude jako dřív. Pocity, které zažíval každý, kdo si pamatuje útoky z 11. září 2001. I my, kteří jsme v době této tragédie ještě nebyli na světě, si ji při vyslovení tohoto data automaticky vybavíme. Tak silně je v nás zakořeněná. Je to nechtěné dědictví, které si předáváme z generace na generaci. Pětadvacáté výročí atentátů na území USA nás přimělo položit si otázku: Máme i my svůj Den, který všechno změnil?

„Bylo mi 17. Přijel za mnou kamarád z Brna, který chtěl jít do Prahy na vysokou školu a neznal to tu. Nabídla jsem se, že mu budu dělat průvodce. Šli jsme na petřínskou lanovku a přímo během jízdy mi volal tatínek a řekl mi, že spadla první věž. Byla jsem v šoku a kamarádovi řekla, že půjdu domů a prohlídku dokončíme jindy. Že to potřebuji vidět v televizi. Chtěla jsem být s rodinou. Předtím jsem se chtěla vždy podívat do USA, po těchto událostech mě to ale přešlo."

Vzpomínky Adriany K. na den, od kterého uplynulo už pětadvacet let, jsou překvapivě detailní. A věřte, že kdybyste se zeptali kohokoli, komu 11. září 2001 bylo dejme tomu deset a více let, dokázal by vám stejně přesně říct, co ten den dělal.

„Bála jsem se, že začala třetí světová válka."

„Telefonoval jsem každému, koho jsem znal."

„Nemohla jsem tomu uvěřit, vždyť jsem tam mohla být i já."

Foto: wikipedia.org, volné dílo

Co jsi dělal, když…

„Co jsi dělala, když ses dozvěděla o útocích 11. září?" Základem našeho textu se stala úplně prostá otázka. A ze zhruba dvou desítek oslovených lidí jich 19 naprosto přesně vědělo, při jaké činnosti je zpráva o dění v USA zastihla.

V této souvislosti se nám začala opakovaně vracet stejná myšlenka: Má i naše generace, tedy generace Alfa, nějaké datum, po kterém už nic nebylo jako dřív? Den, o kterém už navždy budeme vědět, co jsme zrovna dělali?

Najít takové datum se ukázalo být překvapivě snadné. Dokonce jsme se shodli na třech – a to zcela jednomyslně. Napadá vás, které události to jsou? Zatím prozradíme jen roky: 2020, 2022, 2023.

Text je redakčně upraven a zkrácen. Celé znění najdete na webu Magic Hill.

Volitelný předmět

AI v naší škole: od výuky k reálným projektům

V loňském školním roce jsme mezi volitelné předměty na druhém stupni zařadili také **umělou inteligenci (AI)**. Protože součástí DNA naší školy je vzdělávání pro budoucnost, považujeme seznamování žáků s AI a její smysluplné využívání za přirozenou součást výuky.

Nejde nám však pouze o získávání teoretických znalostí. Důležitý je pro nás také přesah do praxe. Vedeme žáky k tomu, aby přemýšleli v souvislostech, dokázali propojovat poznatky z různých oborů a uměli je využít při řešení skutečných problémů. Proto do výuky zveme odborníky z praxe. Jedním z nich je i mladý student **Samuel Stolarik,** který se problematice umělé inteligence intenzivně věnuje. Přestože je teprve na začátku své profesní dráhy, stihl již založit vlastní startup, v roce 2023 stál u vzniku jedné z prvních vzdělávacích iniciativ zaměřených na AI a podílí se na zavádění umělé inteligence do státní správy i škol.

Právě Samuel a dva naši lonští deváťáci postoupili se svým školním projektem do národního finále **České AI olympiády**, jež se konalo 22. června 2026 na Západočeské univerzitě v Plzni. Pod jeho vedením získali naši žáci 2. místo v kategorii AI Startup – AI ve státní správě.

Naši deváťáci Ondra a Max představili **aplikaci APTA**, která pomáhá různým neziskovým organizacím, ale také institucím státní správy s vyhledáváním nebo administrací dotačních projektů. Aplikace dokáže vyhledat vhodné dotační tituly, analyzovat jejich podmínky a pomoci s přípravou žádosti. Náš tým se jako jediná základní škola mezi oceněnými prosadil v silné konkurenci studentů středních škol a gymnázií.

Ani v letošním školním roce nezůstáváme pouze u teorie. Pokračujeme ve výuce AI a pracujeme na projektu, který má konkrétní dopad na život lidí kolem nás.

Ve spolupráci s obecně prospěšnou společností Právě teď!, která organizuje programy pro aktivní seniory, vyvíjejí naši žáci aplikaci **Tržiště aktivit**. Ta shromažďuje tipy a návody na aktivity určené seniorům i mezigeneračním setkáváním. Najdou se zde tipy na akce sportovní, kulturní, společenské i vzdělávací, které mohou pořádat rodiny, knihovny, spolky, firmy nebo i školy.

MEZIGENERAČNĚ AKTIVNĚ SPOLU

Do projektu se zapojil také náš školní parlament. V rámci akce **Aktivně spolu** na oslavu Dne seniorů připravuje u nás ve škole olympiádu pro seniory. Jak inspirace, tak návod na realizaci této akce budou následně zařazeny také do vznikající aplikace.

Máme radost, že se našim žákům daří naplňovat výukové cíle skutečnými projekty, které mohou být užitečné druhým. Učíme je, že umělá inteligence není jen nástrojem pro usnadnění práce nebo zdrojem zábavy. Vnímáme ji především jako příležitost učit se tvořit, kriticky přemýšlet, hledat souvislosti a přicházet s různými řešeními.

Naši žáci tak poznávají, že technologie mohou pomáhat nejen jednotlivcům, ale i celým komunitám. A právě schopnost využívat moderní technologie odpovědně, tvořivě a ve prospěch druhých považujeme za důležitou dovednost pro budoucnost.

Luštěniny na prázdniny

D	I	S	K	U	S	E	M
E	G	P	O	S	T	Ů	P
B	X	O	G	U	E	M	S
A	I	R	Y	N	A	B	O
T	Á	T	K	I	D	Ě	S
A	M	O	N	O	L	O	G
R	O	Z	H	O	V	O	R
L	E	T	E	D	I	N	S

- Diskuse
- Debata
- Spor
- Diktát
- Monolog
- Rozhovor

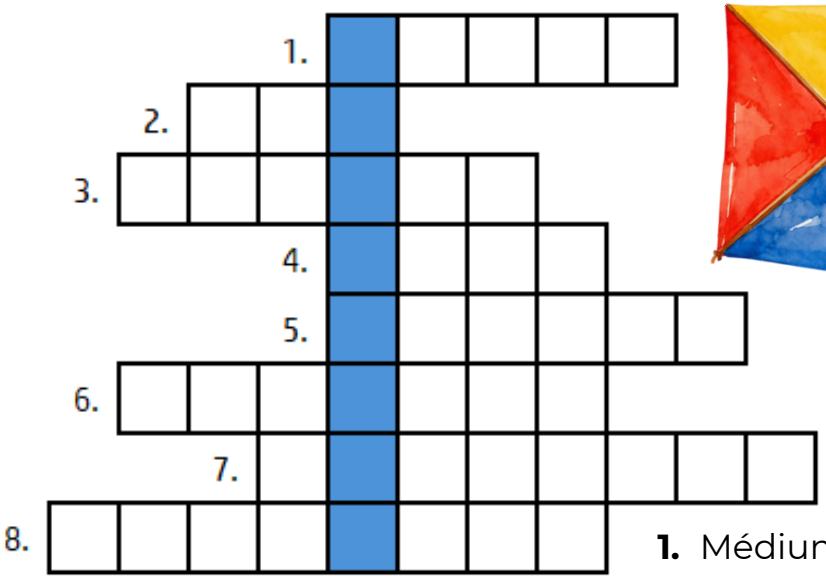

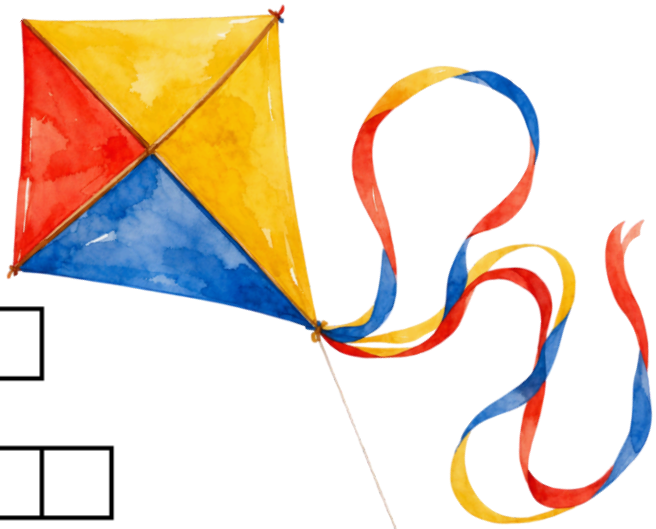

1. Médium pro poslech zpráv i hudby.
2. Souhlasná odpověď.
3. Co předchází odpovědi?
4. Zvuk vydávaný člověkem.
5. Znásobení hlasů v jeskyni.
6. Slovní druh označující činnost.
7. Dodatek k ucelené odpovědi.
8. Novinář, který pořizuje reportáž.

MAGICKÉ LISTY
Základní škola s rozšířenou výukou jazyků Magic Hill, s.r.o., Říčany

Redakční tým: Kateřina Prachařová | Martina Olivová
Autoři a ilustrátoři: žáci a učitelé Magic Hill
Tisk: Carter Repropuls s.r.o.
www.magic-hill.cz © 2026